

Letnik IV, številka 6, junij 2019

EŠNOVINE

Časopis dijakov Ekonomske šole Murska Sobota,
Srednje šole in gimnazije

Izdajatelj: Ekonomska šola MS,
Srednja šola in gimnazija,
Noršinska ulica 13, 9000 MS

Odgovorna urednica: Simona Musič
Zbrala, uredila, oblikovala: Simona Musič

Lektoriranje: Maja Krajnc

Fotografije: nepodpisane so iz arhiva
EŠ ali iz spletnih strani

Sodelujoči: dijaki EŠ MS

Naslovnica: Minea Gumilar
Izdatih 30 izvodov

Elektronska oblika: [www.ekonomska-
ms.si/dejavnosti/novinarstvo](http://www.ekonomska-ms.si/dejavnosti/novinarstvo)

Dragi bralci in bralke!

Pred zaključkom šolskega leta 2018/19 so pred vami zdaj že tradicionalne EŠ Novine. Žal smo zaradi premajhnega zanimanja dijakov za pripravo prispevkov uspeli izdati le eno številko v tem šolskem letu, a je zato vsebina precej obsežnejša. Poleg aktualnosti iz šolskega življenja lahko namreč preberete kar nekaj uspešnih literarnih izdelkov dijakov, ki so jih prispevali za razne natečaje.

Zahvalila bi se rada vsem sodelujočim dijakom, ki ste si vzeli čas za opis vašega doživljanja šolskega dogajanja in drugih zanimivosti. In da ste si upali! Tudi to je svojevrsten izziv in izkušnja, ki bogati vaše življenje. Izkušnja pa je najboljša učiteljica – je rekel že Gaj Plinij, rimski učenjak. Zelo sem ponosna tudi na naše mlade pesnice in njihov pogled na svet.

Hvala tudi kolegom učiteljem, ki ste mi pomagali posredovati pri dijakih in poprositi za njihov prispevek. Sama namreč ne poznam vseh in včasih tudi ne vem za vse dogodke na šoli, ki jih je res veliko. Skratka: naj vas vse naš časopis pospremi k uspešnemu zaključku šolskega leta ter k veselim, sproščujočim, doživetij polnim počitnicam. Srečno!

Simona Musič,
urednica EŠ Novin

KAZALO

3 --- Pričakovanja in cilji dijakov zaključnih letnikov	12 --- Prvi v državi v Tehniki prodaje
6 --- Prodajalci 2.e na praksi	13 --- Državno tekmovanje v STA in RČN
6 --- Aktivacija mladih talentov Pomurja	13 --- Ekonomijada 2019
7 --- Obisk Pomurskega muzeja	14 --- Pesmi, literarni natečaji
7 --- 100 % Mura	19 --- Zvezda je rojena
8 --- Evropska vas	20 --- Pink
8 --- 22. april, dan Zemlje	21 --- Plavanje – moj hobi
9 --- Strokovne ekskurzije	21 --- NŠ Mura
12 – Mednarodni sejem učnih podjetij	23 --- Šale

PRIČAKOVANJA IN CILJI DIJAKOV ZAKLJUČNIH LETNIKOV

Dijaki zaključnih letnikov so končali s poukom in ob koncu pouka odplesali še četvorko v središču mesta. Čaka jih še zadnji veliki izziv, matura oz. zaključni izpit, potem pa se jim odpira široka, razvejana cesta novih dogodivščin in izzivov. Nekaj dijakov sem zaprosila, da so si vzeli čas za naše EŠ Novine ter v nekaj stavkih strnili svoje poglede nazaj in naprej. Kot pomoč sem jim postavila naslednja vprašanja:

- Kako bi v nekaj stavkih opisal tvoje doživljanje Ekonomske šole MS?
- Kateri so tvoji bistveni cilji v bližnji prihodnosti: nadaljevanje šolanja, iskanje službe, družina ali kaj drugega?
- Bi še enkrat stopil ne isto srednješolsko pot, če bi imel možnost ponovne izbire?
- Dodaš lahko še kakršno koli sporočilo, moto, spodbudo za tvoje naslednike na EŠ.

Benjamin Pučko – ET - PTI: Na šolo sem prišel leta 2014. Na začetku se je bilo zelo težko navaditi, kajti nikogar nisem poznal. A kmalu sem spoznal nove prijatelje, s katerimi sem se družil v prostih urah.

Šola mi je dala veliko novih znanj in izkušenj. V 2. in 3. letniku smeri trgovec sem imel veliko prakse, kjer sem se naučil veliko o blagu, delanju z njim. V 1. letniku programa ekonomski tehnik PTI sem imel dva tedna prakse, kjer sem spoznal delo v nabavi, prodaji.

Po končani srednji šoli bi se rad zaposlil kot referent nabave ali prodaje. Če bi imel možnost, bi se še enkrat vpisal na ekonomsko, ampak bi raje izbral 4-letni program ekonomski tehnik. Vsi, ki razmišljate, da bi šli na ekonomsko, ne odlašajte, kajti šola vam lahko ponudi veliko znanja, izkušenj. Iz srca vam povem: "Delajte sproti in boste uspešni."

Klemen Ružič – LT: Srednja šola de mi vedno ostala v spomine, saj san spozno nove pajdaše. Te trenutke, ka si jih doživo s sošolci, nemreš samo tak pozabiti. Nej samo tistih v šoli, ampak tiste izven pouka pa tudi tiste na strokovnih ekskurzijah, na katerih smo se поблиže spoznali, ene bole eni menje. Nema veze, mene je fajn bilo. Na trenutke tude nej, samo teh trenutkov je malo blo. Tudi na praksi smo se nekaj navčile, pa mo to znanje dele nesle v študij pa kesnej v službo.

Za enkrat je cilj študij v Maribore na prometne šole. Glede službe še ne premišlavljen, saj ščen končati študij pa te je služba. Na družino pa mi še misel nej spadnola.

Bi še šau enkrat v srednjo šolo, samo te bi se znankar odločo za kakšno gradbeno smer. Uživlíte v srednjoj šole, ka to so super leta ;)

Medeja Kuhanec – EG: Glede na to, da sem na šolo prišla šele v drugem letniku, sem bila zelo pozitivno presenečena nad medsebojnimi odnosi dijakov. Nikoli ne bom pozabila, kako zelo toplo so me novi sošolci sprejeli medse. Sicer se nismo nikoli udeležili kakšne prakse, a smo uživali na ekskurzijah in tudi večkrat pokomentirali, kaj nam je bilo všeč ali kaj ne. Skozi leta smo izgubili nekaj sošolcev, a nikoli nismo prekinili stikov. Medsebojni odnosi na EŠMS so zares boljši kot na moji prejšnji šoli.

Šolanje bom nadaljevala (upam) na FERI-ju v Mariboru, kjer sem se vpisala na smer medijske komunikacije, saj me zelo zanima video/avdio produkcija in grafično oblikovanje medijskih vsebin. Upam, da se po uspešnem šolanju zaposlim v kakšnem podjetju, kjer bi pomagala pri spletnem trženju in oblikovanju spletnih strani. Seveda pa tudi upam, da si enkrat ustvarim družino, h kateri bi prihajala domov po službi.

Svojega prepisa na EŠMS ne obžalujem, saj sem se naučila veliko praktičnega ter spoznala prave prijatelje. Moje sporočilo dijakom: »Ne obupajte, ko je težko.« Na zunaj izgleda, kot da sem z lahkoto prebrodila ta 4 leta srednje šole, a v glavi sem se vsaki teden mentalno desetkrat hotela izpisati. Saj ne zares, ampak tako iz frustracije, saj je vsako leto več dela. A če ujameš pravi tempo, gre in je lažje. Ne obupajte, je vse, kar lahko rečem in vso srečo!

Mojca Kardoš – ET-PTI: Vpis na EŠ MS je zame bilo veliko doživetje. Skozi vsa leta smo doživeli vzpone in padce, ampak smo se vedno pobrali in nadaljevali šolanje s polno paro naprej. Najbolj so mi ostale v spominu

ekskurzije, kjer smo se lahko ves dan družili in se zabavali ter vedno videli nekaj novega. Opravljali smo tudi delovno prakso, ki je bila prekratka, ampak smo se vseeno nekaj naučili.

Moji cilji so pridobiti diplomu in dobiti zaposlitev. Vpisala se bom na Ekonomsko poslovno fakulteto v Mariboru. Za to sem se odločila, ker si želim nadaljevati šolanje in preizkušati nove izzive. Med počitnicami bom delala počitniško delo in s tem zaslužila nekaj denarja za študij.

Glede na izbiro srednje šole se nisem veliko obremenjevala, ker sem imela točno določene cilje. Največji cilj je dokončati srednjo šolo in nadaljevati šolanja na fakulteti. Če bi še enkrat morala izbirati, bi še enkrat izbrala to šolo. Moje sporočilo je: "Nikoli ne obupaj, ker na koncu vedno prideš do cilja."

Franc Lukač – LT: Življenje na šoli skozi leta je bilo pestro, polno lepih in včasih tudi manj prijetnih dogodkov. Zelo lepo mi je bilo v družbi sošolcev, saj smo se kot razred zelo hitro ujeli in začeli dihati kot eno. Med drugim sem prejel tudi veliko teoretičnega znanja pri strokovnih predmetih, kot tudi praktičnega znanja na praksi v 2. in 3. letniku. Najbolj mi bodo ostale v spominu strokovne ekskurzije v München, Koper, na Dunaj in v Bratislavo, saj sem se soočil s podrobnostmi, ki me čakajo v moji poklicni prihodnosti. In seveda ne bom pozabil svojega maturantskega plesa, kjer smo se zaključni letniki tudi uradno zahvalili za dobro delo šole in staršem za vse spodbude med šolanjem. Toda svojo pot kot dijak na Ekonomski šoli MS počasi zaključujem in bom svoje šolanje nadaljeval na Višji prometni šoli Maribor, kjer bom študiral smer prometna logistika.

Po končanem študiju se želim zaposliti v kakšnem logističnem podjetju, kjer bi opravljal kakršna koli logistična opravila (skladiščenje, transport ...). Če bi danes bil pred vstopom v srednjo šolo, bi se odločil za isto smer, saj je logistika prihodnost in dogajanje je vedno pestro, zato se mi logistika zdi zelo zanimivo področje. Za konec želim svojim prihodnjim generacijam povedati, naj se trudijo na vsakem koraku, saj jim bo lažje v prihodnosti.

Simon Smodiš – P: Lepa so bila predvsem doživetja s sošolci, teh je bilo veliko, vsak dan nekaj novega in drugega. Osebnostno ne bom pozabil svojih rezultatov na državnem tekmovanju v prodaji. Pozabil ne bom tudi šolskih vaj pri pouku glede prodajnega postopka. Moj predlog, kaj bi spremenil pri izobraževanju prodajalec: več praktičnega dela kot pouka v šoli. Pridobljeno znanje v šoli je sicer osnova, ampak praksa te pripelje do situacij, ko vidiš, kaj točno te zares čaka pri odločitvi za ta izobraževalni program. Druženje s sošolci je bilo v prijateljskem duhu, zanimivo, nepozabni bodo obiski bližnjega BTC-ja v prostih urah. Ekskurzija je bila zanimiva, poučna, malenkost preobremenjena z nalogami na sami lokaciji.

Praksa: zelo pomemben in poučen del izobraževanja. Dejansko sem spoznal delo v trgovini, različne situacije, stike s strankami, naloge, odgovornost ...

O nadaljnjem šolanju se še odločam, razmišljam o izrednem šolanju. Ker sem imel kadrovske štipendije, moram dve leti biti zaposlen pri delodajalcu, ki mi je nudil štipendijo, o nadaljnji zaposlitvi pri njih trenutno še ne morem povedati. Rad bi svoje izobraževanje usmeril v poklic policist. Ni mi žal, da sem se odločil za to srednješolsko pot, a če bi se ponovno odločal, bi raje izbral 4-letni program in tako hitreje prišel do zelenega cilja - poklica, ki si ga dejansko želim.

Sporočilo, moto, spodbuda za naslednike: spodbuda je vsekakor pozitivna, vendar naj pred samim vpisom dobro premislijo, kaj želijo (3- ali 4-letni program), da ne izgubljajo časa. Šola ni težka, če se sprti učiš. Profesorji so zanimivi, prijazni in vedno pripravljeni pomagati. Predlagam pa vsekakor udeležbo na tekmovanju v prodaji; imeti priznanje državnega prvaka je zelo lep občutek in bogata izkušnja.

Maša Kutoša – ET: Ko sem se pred štirimi leti odločala za srednjo šolo, zame to ni bila težka odločitev, saj sem že takrat vedela, kaj želim v življenju početi. Svoje odločitve ne bom nikoli obžalovala, saj sem na EŠ pridobila znanja, ki jih bom uporabljala do konca življenja. Profesorji so super, vedno so nam stali ob strani, nas spodbujali in motivirali. Prostori šole so opremljeni tako, da se počutimo sproščeno in domače. Vsako leto smo opravili strokovno ekskurzijo v tujino, kjer smo si ogledali znamenitosti ter spoznavali tuje kulture. Všeč mi je tudi, da se izvajajo tekmovanja in projekti, s katerimi lahko pridobiš še več izkušenj. Poleg prakse v domačih podjetjih nam je vsem bila dana tudi možnost, da preizkusimo, kako se dela v tujini.

Moji cilji v življenju so predvsem dokončati šolanje ter se nato dobro zaposliti. Sedaj sem vpisana na Višjo ekonomsko šolo Murska Sobota, saj se mi program zdi zelo zanimiv, pa tudi lokacija mi je že znana.

Če bi imela še eno možnost odločanja, bi zagotovo še enkrat izbrala to našo ekonomsko. No, čaka me le še matura, potem pa dolge počitnice, za tem pa novim izzivom naproti.

Samanta Sever – P: Moje doživljanje na Ekonomski šoli MS bi lahko opisala z besedo NEPOZABNO. Tukaj so se med nami spletle nove prijateljske vezi, za katere verjamem, da bodo ostale še dolgo. Skozi vsa tri leta smo hodili tudi na ekskurzije, kjer smo pridobili veliko informacij, ki bodo gotovo, nam, bodočim trgovcem, zelo koristne. Bili smo na Dunaju, v Rogaški Slatini - kozmetična tovarna Afrodita, v Steklarni Rogaška in lahko bi še kar nekaj naštel. Najbolj pa mi je bila všeč praksa, kjer sem tudi pridobila največ znanja in praktično spoznala delo prodajalca. Za nadaljnje šolanje se nisem odločila, ker se želim zaposliti. Če bi imela še enkrat možnost izbirati svojo srednješolsko pot, bi se odločila isto, ker me delo z ljudmi zelo veseli.

Tadeja Presečki – P: Ko sem pred tremi leti vstopila na novo šolo, med nove ljudi, sem bila prestrašena, a hkrati radovedna, kaj vse me čaka. Že prvi dan so se med nami začele plesti vezi prijateljstva, ki so bile iz dneva v dan močnejše. Skupaj smo se podali na različne ekskurzije, kjer smo se veliko naučili in kjer smo ustvarjali nove nepozabne spomine.

Med letom pa nas je ločila praksa, ki smo jo opravljali vsak v svojem kraju, zato se nismo videli pogosto, vendar smo se vseeno vsak dan pogovarjali in med seboj delili svoja doživetja. Mentor in ostali zaposleni so me marsičesa naučili o poklicu, ki ga bom morda opravljala v prihodnosti. Čeprav mi je praksa bila všeč in so mi ponudili tudi službo po končani šoli, sem se vseeno odločila, da se vpišem v program +2 in nadgradim svoje znanje, kajti v prihodnje se želim vpisati v študijski program.

Če bi ponovno izbirala poklic, se bi najverjetneje odločila drugače, ker sem spoznala, da mi druge stvari bolj ležijo, kot spretnosti, ki jih mora imeti prodajalec.

Ines Hašaj – P: Na Ekonomski šoli mi je bilo všeč to, da smo imeli precej različnih in zabavnih aktivnosti, še posebej, da smo imeli računalniško učilnico in vsak svoj računalnik. Trgovci smo pa bili nekaj posebnega, saj smo imeli svojo učilnico in v njej smo stvari, ki so bile samo za nas, in to za državno tekmovanje v prodaji blaga ali pa za pouk. Pogrešala sem ekskurzije v kakšne različne kraje, saj smo imeli ekskurzije samo v kakšnih podjetjih. Praksa je za vsakega nekaj posebnega, saj se naučiš precej odgovornosti ter si pridobiš izkušnje. Jaz šolanja ne bom nadaljevala, saj imam možnost zaposlitve. Po treh letih službe bom pa naredila poslovodsko šolo. Na ekonomsko šolo bi se vpisala še enkrat.

Melisa Rainer – ET: Svoje doživetje na EŠ bi opisala kot lepo. Šolanje je bilo zanimivo in zabavno, ni mi žal, da se sem se odločila za to smer. Moja največja dogodivščina je bila praksa v tujini, v Dublinu. Dobila sem veliko delovnih izkušenj in spoznala veliko dobrih in prijaznih ljudi.

Šolanje bom nadaljevala v Mariboru na Fakulteti za elektrotehniko, računalništvo in informatiko. moj cilj je priti do diplome, ali celo do magisterija. zelo se veselim nadaljnjega šolanja. S poklicem ekonomski tehnik se lahko zaposlim na različnih področjih. Tako si bom čez te poletne počitnice poiskala študentsko delo, saj bodo počitnice zelo dolge. Če bi še enkrat izbirala srednješolsko pot, bi se vsekakor odločila za isto. Prednost poklicne srednje šole je seveda ta, da imaš po končanem šolanju poklic.

Nina Novak – ET: Moja doživetja na ekonomski šoli so pozitivna. S sošolci se dobro razumemo, se družimo tudi izven šole. Všeč so mi bile organizirane ekskurzije in praksa, saj smo se naučili veliko novega in pridobili nove izkušnje. Šolanje bom nadaljevala v Mariboru na Ekonomsko-poslovni fakulteti, ker me je navdušila ekonomija, predvsem računovodstvo. Če bi imela možnost še enkrat stopiti na srednješolsko pot, bi ponovno izbrala to šolo.

Lara Seredi – ET: V teh štirih letih je bilo lepo, naučila sem se veliko novega in sedaj, po koncu šolanja, lahko povem, da je bila izbira te šole res prava. mlajšim generacijam bi sporočila, da naj temelje začnejo graditi sedaj; učite se, saj vam znanje lahko prinese veliko lepega in dobrega. Vpisala sem se na EPF v Mariboru v upanju, da bom tudi tam uspešna, kot sem bila v srednji šoli. če bi se morala še enkrat vpisati v srednjo šolo, bi se spet vpisala na EŠ. Ob enem pa sem vesela, da zaključujem, saj sem vložila veliko truda v učenje in zanima me, kaj vse še zmorem.

(P – Prodajalec, EG – gimnazijski maturant, LT – logistični tehnik, ET – ekonomski tehnik)

Zbrala: Simona Musič

PRODAJALCI 2. E NA DELOVNI PRAKSI V TRGOVINAH

Smo dijaki 2. e in smo opravljali prakso v prodajalnah, ki smo jih izbrali sami. Naše usposabljanje je trajalo 10 tednov, od 14. 2. 2019 do 25. 4. 2019. Ker smo polni občutkov in vtisov, bi radi tudi z vami delili nekaj izkušenj.

Lucija Erjavec - Odločila sem se, da bom praktično usposabljanje opravljala v Intersparu Murska Sobota. Bila sem na oddelku tekstila in včasih pomagala tudi drugje. Pridobila sem si zelo veliko izkušenj, veliko prijateljev in kar je najpomembnejše: zelo veliko sem se naučila. Kljub konfliktom s sodelavci sem bila zelo zadovoljna s svojo odločitvijo za to prodajalno, zato se naslednje leto želim vrniti in se naučiti še kaj zraven.

Nejc Cimerman - Kako je bilo na praksi? Na praksi je bilo predvsem poučno in na trenutke zelo zabavno. V teh desetih tednih sem spoznal, da je vse polno takšnih in drugačnih ljudi, prav vsak je nekaj posebnega in edinstvenega. Eni pridejo v trgovino po nakupih, spet drugi te pridejo pozdravit in z veseljem rečejo kakšno besedo. Predvsem starejši so včasih zelo prijazni in ti z veseljem dajo tudi kakšen nasvet za življenje, zato se jih splača poslušati in tudi upoštevati. Minevali so dnevi, spoznal sem veliko ljudi in z večino sem si postal zelo dober. Še po praksi se vidimo, pa tudi s sodelavci, saj smo v teh parih kratkih, lepih tednih postali dobri prijatelji. Zaključna misel je, da je na praksi v redu, zabavno in poučno, zato se že veselim drugega leta.

Karmen Lenarčič - Prakso sem opravljala v trgovini Interspar Murska Sobota, kjer sem se naučila dosti novega. Od prakse sem odnesla veliko pozitivnih stvari. Bilo mi je bolj všeč kot v šoli. Zabavno je bilo s sodelavci. Je pa prišlo tudi do manjših konfliktov, tudi s kupci. Naslednje leto si spet želim biti na praksi v Intersparu, saj se tam veliko naučiš.

Zoran Galderon - Delal sem v Mercatorju na Cankovi. Prvi dan me je bilo strah, pa tudi veselil sem se svojih prvih delovnih izkušenj. Na začetku sem bil razočaran, ker se je šefica vedno drla name. Drugi teden pa je bilo že boljše, saj sem se veliko naučil in znal sam tudi marsikaj narediti. Potem pa je bilo vsak dan boljše in smo se vsi skupaj razumeli, vključno s šefico. Za drugo leto se že veselim prakse, kajti veliko sem se naučil in upam, da bo spet tako dobra izkušnja kot to leto.

Tjaša Dervarič - Prakso sem imela v Hervisu Murska Sobota. Bilo mi je zelo všeč, saj sem delala različna dela v prodajalni.

Aneja Horvat - Delala sem v Merkurju. Prvi teden je bil katastrofa, saj sem bila utrujena in nisem se znašla v tako veliki trgovini. Naslednji tedni so bili že v redu, ker sem se počasi navadila na delo in trgovino. Veliko sem se naučila. Komaj čakam na praktično izobraževanje v 3. letniku, saj bomo tam še daljši čas. Dobila sem veliko izkušenj in še veliko jih bom.

Pripravila Lucija Erjavec, 2. e

AKTIVACIJA MLADIH TALENTOV POMURJA

Izbrani dijaki programa ekonomske gimnazije (Sara Horvat, Žiga Žekš, Dominik Gönc, Vanesa Jezernik, Lena Šijanec) smo pod mentorstvom mag. Betine Podgajski bili vključeni v projekt "Aktivacija mladih talentov v Pomurju – razvoj poslovnih idej in njihov preizkus v praksi", ki ga je organiziral Pomurski tehnološki park ob sodelovanju s podjetji.

V sklopu projekta smo izdelali marketinški načrt z naslovom Poslovni model izposoje plovila LITORE ONE na Soboškem jezeru. Za električno vodno plovilo Litore One smo izvedli raziskavo trga, izračunali stroške in točko preloma, izdelali načrt tržnega komuniciranja in načrtovali poslovni model prodaje. Rešitve in predlog poslovnega modela smo na zaključni prireditvi tudi predstavili podjetniku, ocenjevalcem in drugim javnostim v paviljonu Expano. Po prireditvi je sledila podelitev nagrad, pogostitev, obisk interaktivnega doživljajskega parka v Expanu in vožnja z električnim vodnim plovilom Litore One po Soboškem jezeru.

Kljub dodatnemu delu z izdelavo naloge, obremenitvam, vajam in stresu na predstavitvi sem v projektu z veseljem sodeloval že drugo leto zapored. Menim, da nam, kot potencialnim bodočim podjetnikom in poslovnežem, tovrstne izkušnje veliko pomenijo in pripomorejo k naši nadaljnji izobraževalni poti in v življenju.

Dominik Gönc, 3. A

OBISK POMURSKEGA MUZEJA

Ob 100-obl d, 2. d, 3. a in 3. d odpravili v Pomurski muzej v Murski Soboti, kjer smo opravili dve uri pouka zgodovine. Prisluhnilo smo predavanju gospe Huber in izvedeli za različne dogodke, ki so tako ali drugače zaznamovali potek priključitve Prekmurja ter z njimi povezane osebe, ki so

DELO V SKUPINAH

te dogodke tudi vodile. Nato smo v skupinah obravnavali določene vire dogodkov, kot so zemljevidi, članki in različni zapisi in jih nato predstavili ostalim dijakom. Na ta način smo izvedeli za dogodke in osebe, ki so bili pomembni za Prekmurje.

Pouk zgodovine v drugačnih okoliščinah, kot smo jih vajeni, se mi je zdel zelo zanimiv in prijeten, dijaki smo podrobneje spoznali dogodke, ki so se dogajali v preteklosti in spremenili dogajanje priključitve Prekmurja.

Obisk muzeja mi je bil všeč, ker smo dijaki delali po skupinah in bili izven razreda. Bilo je zanimivo in poučno. Spoznali smo dosti stvar, katerih nekateri prej nismo vedeli.

Zapisi dijaki 1. c oddelka

Sami nisva utegnili obiskati muzeja na ta dan, vendar sva slišali od sošolcev, da je bilo zelo nazorno prikazano in da so se tudi zelo zabavali. Eni dijaki so pohvalili zanimivo predstavitev dogodkov, drugi spet da so se zabavali ob skupinskem delu. Smo pa še dobili tudi dodatno delo in se na ta način tudi sami poglobili v dogajanja ob priključitvi Prekmurja.

Jerneja Janjič in Rina Milaković, 1.d

V muzeju mi je bilo všeč, da smo imeli skupinsko delo skupaj z drugimi razredi. Motilo me je le to, da je bila predstavitev malce predolga.

Žana Tivadar, 1. d

100 % MURA

V torek, 21.5. in četrtek, 23.5. 2019 smo gimnazijci 1. in 2. letnika opravili delavnice na temo podjetnosti ob reki Muri. Začeli smo z zbiranjem idej za naš izdelek. Ko smo zbrali več različnih idej, smo se odločili za eno izmed njih, si priskrbeli material ter pripomočke za delo.

V torek smo se posvetovali po skupinah in še zadnjič potrdili idejo za naš izdelek, pri tem so nam pomagali profesorji z napotki in s svojimi mnenji. Naša skupina se je odločila za izdelovanje nakita iz naravnih surovin; iz materialov, najdenih ob reki Muri, navdih za katerega smo jemali iz prazgodovine.

V četrtek smo izdelke le še dokončali, določili cene in se pripravili za nastop pred komisijo. Po predstavitev naših izdelkov je komisija najboljšim skupinam podelila nagrade.

Jan Peter Vajda, 1. a

EVROPSKA VAS

Tudi letos je v Murski Soboti na Kulturnem trgu potekal dogodek t. i. Evropska vas. Je kulturni program, v katerega se vključijo šole. Vsaki šoli je dodeljena država, ki spada v EU in zanjo učenci/dijaki pripravijo in predstavijo značilnosti. Dogodek obišče veliko ljudi in je medijsko obeležen.

Tudi naša šola se je vključila v ta projekt, pod mentorstvom prof. Eveline Katalinić. Dodeljena nam je bila država Poljska, ki postaja v zadnjih letih pravi turistični hit. Preko projekta Erasmus+ smo imeli dijaki možnost obiskati kraljevo mesto ob reki Visli – Krakov. Tam smo preživeli tri tedne, spoznavali značilnosti mesta, kulinariko, nabrali pa smo si tudi material za našo stojnico. Prav tako smo pridobili nove izkušnje, obisk Krakova bi zelo priporočala, saj je mesto, ki te prevzame.

Na stojnici smo predstavili značilnosti Poljske, kot je npr. zmaj, ki izhaja iz legende, da bi naj mesto zgradil poglavar Krak, ki je ubil zmaja pod Wawelskim gričem, kjer je bil zmajev brlog. Značilnost Poljske je prav tako mak, zaradi makove potice, zato smo naredili makove cvetove. Pripravili smo tudi nekaj sladice, predstavili znane osebe in izdelali brošure. Všeč mi je bilo, da smo sodelovali, še podrobneje spoznali Poljsko in se družili na kreativen način.

Maja Kisilak, 2. a

Na evropski vasi, ki je potekala v središču Murske Sobotice, je naša šola izžrebala Poljsko. Naša mentorica je bila profesorica Evelina Katalinić. Na stojnici smo predstavili najpomembnejše značilnosti izžrebane države s pomočjo kolesa na srečo, imeli smo tudi poljske sladice ter recepte. Razstavljena je bila tudi risanka Lolek in Bolek.

Ker pa smo dijaki naše šole odpotovali na prakso v tujini na Poljsko, smo s potepanja po Krakovu prinesli tudi nekaj stvari za popestritev stojnice. V Krakovu je bilo zelo lepo, predvsem pa mi je bila všeč odprtost Poljakov. Obiskali smo zanimive stavbe, v prostem času pa smo odšli do prelepega jezera Zakrzówek. Na Poljskem smo poskušali različne jedi, kot so pesina juha, preline, juha iz kislih kumaric in podobno.

Torej je bilo razpoloženje na evropski vasi pri naši stojnici kar se da Poljsko. Prihajalo je veliko ljudi, presenetilo pa me je, da tudi prvošolčki vedo veliko o EU in njenih članicah. Vsaka šola je na kratko predstavila dodeljeno državo, nekatere s plesom, drugi s petjem ...

Klara Kragl, 2. a

22. APRIL, SVETOVNI DAN ZEMLJE (pripravljeno za šolsko radijsko oddajo)

Dijaki 1. e smo počaščeni, da smo ta dan lahko obeležili z razstavo, ki si jo lahko ogledate pred knjižnico. Hkrati želimo z vami deliti nekaj naših razmišljanj o našem planetu, ki so nastala v okviru pouka naravoslovja pod mentorstvom mag. Eveline Katalinić:

- Vem, da se večina ljudi spomni nate le na današnji dan, kar je premalo, zato hočem to sporočilo razširiti in ti pomagati, saj brez tebe ne bi bilo niti nas.
- Čuvajmo naš modro-zeleni planet. To je naša zibelka, tu je naš dom. Z globokim spoštovanjem stopajmo po njenem površju in naj naši koraki ostanejo neopazni. Bodimo hvaležni za njene neprecenljive darove in njeno neskončno dobroto.
- Zemlja je velika učiteljica tistim, ki ji znajo prisluhniti.
- Žal mi je, da te na vse možne načine uničujemo. Upam, da se čim prej najdejo rešitve, do takrat, pa bom jaz pomagala s tem, da ne bom onesnaževala okolja in bom ločevala. Mi vsi uporabljamo isti zrak, zemljo in vodo. Vsi smo povsem odvisni drug od drugega.
- Če imaš rad Zemljo, skrbi in pazi nanjo, saj je samo ena.

In kako lahko mi prispevamo k obnovitvi našega planeta? **Ne odmetavajmo smeti. Ugašajmo luči. Zapirajmo pipe.**

Karmen in Tamara, 1. e

STROKOVNA EKSURZIJA DUNAJ - BRATISLAVA

V petek, 5. 4. 2019, smo se dijaki 2., 3. in 4. letnika programa logistični tehnik, skupaj s profesorji, odpravili na dvodnevno strokovno ekskurzijo.

Petek, 5. 4. 2019

Najprej smo se ustavili na dunajskem letališču, kjer smo od blizu spoznali, koliko organizacije in logistike je potrebno, da potniki lahko pridejo do svoje končne destinacije.

Po ogledu letališča nas je pot vodila do Bratislave, kjer smo si najprej ogledali in spoznali delo tovarne Volkswagen. Iz tovarne pa smo se zapeljali do bratislavskega gradu, s katerega je bil lep pogled na prekrasno reko Donavo in celotno mesto Bratislava. Nato smo se

odpravili do starega mestnega jedra, kjer smo si ogledali različne znamenitosti. Sledila je večerja in namestitvev v hotelu.

Sobota, 6. 4. 2019

V soboto smo se okoli devete ure odpravili do gradu Devín, na katerega smo se povzpeli in občudovali čudovit pogled na izliv reke Morave v reko Donavo. Sledilo je nakupovanje v nakupovalnem centru ali raziskovanje mesta. Okoli 13. ure pa smo se polni novih doživetij odpravili proti domu.

Mihaela Černi, 2. d

EKSURZIJA V SALZBURG

V petek, 5. 4. 2019, smo se dijaki 2. c, 3. c ter 2. g odpravili na strokovno ekskurzijo v Salzburg. V zgodnjih jutranjih urah smo skupaj s spremljevalkami Darjo Horvat, Renato Ivanič, Suzano Sep in vodnico, gospo Anico Jeneš, krenili z avtobusne postaje Murska Sobota. Sledila je dolga vožnja v smeri Graza, vse do Halleina, kjer smo obiskali solni rudnik. Pred odhodom v podzemlje z »vlakcem« smo morali obleči bele zaščitne obleke. Ogljed rudnika je bil zanimiv, za večino pa je najbolj pester del predstavljal spust po dveh drčah za prehod v nižji nivo rudnika. V ogled je bila vključena tudi vožnja s splavom po podzemnem jezeru, lahko pa se pohvalimo tudi s tem, da smo v rovu prečkali avstrijsko-nemško mejo.

Sledila je vožnja z avtobusom do Red Bull Hangarja. Tam smo si ogledali razne avtomobile, formule in športna letala. Nato smo se odpravili v strogi center Mozartovega mesta Salzburg. Predstavljen nam je bil kot četrto največje mesto v Avstriji v neposredni bližini Alp ob reki Salzach. Na vodenem ogledu smo videli pet različnih trgov, med njimi tudi Mozartov trg in njegovo rojstno hišo, staro ter novo rezidenco, kolegijsko cerkev in še veliko drugih znamenitosti mesta. V prostem času, ki smo ga imeli, smo se odpravili na kosilo, kasneje pa še posladkat s pravimi Mozartovimi kroglicami.

Ekskurzija v čudovitem in čistem Salzburgu je hitro minila. Bilo je zabavno in tudi poučno. Verjamem, da smo bili prav vsi ob koncu dneva zelo utrujeni, saj je bil za nami dan poln doživetij, ki nam bodo za vedno ostala v spominu.

Veronika Horvat, 2. c

NA DUNAJU

V petek, 5.4.2019, je bila za nas planirana strokovna ekskurzija na Dunaj. Že v četrtek sem bila zelo nemirna in sem bolj malo spala - od veselja. Zbudila sem se že ob 4:20, se oblekla in pregledala stvari, ali nisem česa pozabila. Mama me je odpeljala do šole, kjer je bilo že vse polno sošolcev in trajalo je kar nekaj časa, da smo se razvrstili po avtobusu. Nekaj dijakov je zamudilo dogovorjen čas, zato smo jih morali počakati.

Ko smo bili vsi, smo se odpravili na pot. Nekje na polovici smo se za

15 minut ustavili na postojanki Landzeit. Končno smo prišli na trg Schönbrunn, kjer smo izvedeli, kaj vse si bomo ogledali. Vodič nam je razložil nekaj zanimivih stvari. Najprej smo se odpravili v živalski vrt, ob 8.45. Vstopnice smo dobili pri prof. Sabini Krivec, ki nas je razdelila v skupine. Bila sem s tremi sošolkami. Ogledale smo si različne živali, tropsko hišo, severnega medveda, mravljinčarje ... Med hojo po živalskem vrtu smo reševale tudi učno gradivo.

Ob 12:00 smo se zbrali in odpravili v tehnični muzej, ki je ogromen. Videli smo veliko zanimivih iznajdb iz tega in iz

prejšnjih stoletij.

Ob 15:00 smo se odpravili proti avtobusu, ki nas je odpeljal v mesto, kjer smo imeli ogled cerkve in trga, vodič nam je opisal kočijo. Videli smo tudi kip Marije Terezije. Končno je prišel čas, ki smo ga vsi najbolj nestrpno čakali: hoja po trgu samostojno. Nekateri smo šli v trgovine z oblačili, s spominki, ali pa smo si privoščili kaj za pod zob. Jaz sem šla s še štirimi sošolkami v Starbucks Cafe, kjer sem si izbrala frapuccino. Nato smo šle še v McDonalds in si kupile hrano, ker smo bile lačne. Ko smo pojedle, je bil že čas za odhod k dogovorjeni točki. Ob 16:30 smo se odpravili proti prirodoslovnemu muzeju. V muzeju je bilo veliko stvari. Bile so velike hale (sobane), ki so bile zelo zanimive. Te hale so bile takšne, da si se lahko izgubil. V posameznih halah je bilo določeno področje: plazilci, mamuti, ribe, avstralopiteki, neandertalci, dinosavri, kristali, minerali ... Videli smo dinosavra REXA, ki se je premikal v krogu. Bilo je zelo zanimivo.

Po ogledu smo se zbrali v avli, se prešteli, če smo vsi, da ne bi kdo ostal v Dunaju. In začela se je vožnja proti ljubemu domu. Bila je dolga, ker mi je bilo malo dolgčas in sem nekaj minut tudi zaspala (zadremala). Sošolci so 'nabijali' pesmi ter peli. Končno sem videla cesto do Murske Sobote in se pripravila za izstop iz busa. Nekaj minut je trajalo, da smo vsi odšli od šolskega parkirišča.

Ta ekskurzija mi je bila všeč, ker je bilo zelo lepo doživetje. Vendar nismo videli celotnega Dunaja; lahko bi npr. prespali v enem hotelu na Dunaju, kot so gimnazijci 1. letnika. Ekonomska šola Murska Sobota mi je že prirasla k srcu. Lahko pohvalim profesorje in ravnatelja ter osebe na šoli. Ta srednja šola nudi veliko možnosti za nadaljevanje šolanja, uči pa nas tudi za poklic.

-nn -

NA KRATKO O EKSKURZIJI NA DUNAJ

V petek, 5.4.2019 smo se dijaki 1. c, 1. d in 1. g odpravili na strokovno ekskurzijo na Dunaj. Najprej smo si ogledali dvorec Schonbrunn. Po zunanjem ogledu smo se odpravili v živalski vrt, kjer smo opazovali različne živali in opazovali, kako so posnemane razmere iz narave. Nato smo se odpravili do tehničnega muzeja, tam smo dijaki izmerili svojo hitrost med vožnjo po toboganu, reševali delovne liste in si med tem ogledovali starine.

Po ogledu muzeja je sledil ogled centra mesta Dunaja in bil je čas za kosilo. Pred odhodom domov smo se ustavili še v prirodoslovnem muzeju, kjer smo ob ogledu soban s pestrim naborom kamnin, mineralov in meteoritov ter razstave živali reševali učne liste.

Maja Dovidija, 1.c

STROKOVNA EKSKURZIJA SALZBURG –MÜNCHEN

V četrtek, 4. 4. 2019 smo se dijaki 1., 2., 3., in 4. letnikov programa ekonomska gimnazija odpravili na tridnevno potovanje. Prvi dan smo obiskali mesto Salzburg. Najprej smo si ogledali rudnik soli. V posebnih oblačilih smo se na vagončkih podali v jaške. Ogled je bil zanimiv in poučen, spoznali smo način pridobivanja soli vse od keltskih časov. Ogled rudnika je popestril tudi spust po posebnih drčah. Nato smo si ogledali muzej na prostem, in sicer keltsko vas. Spoznali smo življenje in delo Keltoev. Za tem smo si ogledali znamenitosti mesta Salzburg. Videli smo Mozartovo rojstno hišo, Mozartov spomenik, enega največjih vodnjakov v Evropi, impresivno vladno palačo salzburških nadškofov, pokopališče, kjer so snemali film *Moje pesmi, moje sanje*. Nato nas je čakala vožnja do Nemčije. V Munchnu smo si najprej ogledali tovarno BMW. Razdelili smo se v skupine in v spremstvu lokalnih vodnikov spoznali nastanek oz. proizvodnjo avtomobilov. Nato smo se odpravili v hostel.

V petek smo se odpravili do koncentracijskega taborišča Dachau. Taborišče je bilo zgrajeno marca, leta 1933. Bilo je prvo taborišče, ki ga je postavila nacistična Nemčija, v njem je bilo zaprtih okoli 200.000 ljudi iz 30 držav. Skozi taborišče smo se sprehodili in spoznali, v kakšnih razmerah so bili ljudje zaprti. Nato smo se odpravili do znamenite Allianz arene, kjer smo se v spremstvu vodnika razgledali po stadionu in klubskih prostorih. Zatem je sledil ogled BMW WELT-a. Nazorno smo spoznali prikaz delovanja avtomobilov, se preizkusili v različnih simulatorjih ter spoznali celotno paleto BMW proizvodnje. Obiskali smo tudi Olimpijski park, nekaj se nas je z dvigalom povzpelo na stolp ob olimpijskem stadionu, od koder se razprostira razgled po celem Munchnu.

Zadnji dan smo obiskali Nemški tehniški muzej na otočku reke Isar, ki je eden največjih naravoslovno-tehničnih muzejev na svetu. Vključuje področja od tehnike do naravoslovja, od rudarstva do astrofizike. V muzeju je kar nekaj zgodovinskih originalnih unikatov (prvi avtomobil, magdeburška polkrogla ali prvi Dieslov motor). Prav tako smo lahko delali poskuse z optiko ter si pogledali visokonapetostne eksperimente Nikole Tesle. Za tem smo se odpravili še na Marijin trg, kjer smo videli staro in novo Mestno hišo, imeli pa smo tudi nekaj prostega časa.

Potovanje nam bo vsem ostalo v lepem spominu, pridobili smo veliko novega znanja in izkušenj.

Maja Ksilak, 2. a

MEDNARODNI SEJEM UČNIH PODJETIJ

V sredo, 6. 3. 2019, se je v dvorani Golovec v Celju odvijal 13. mednarodni sejem učnih podjetij, na katerem je sodelovalo 30 domačih in 22 tujih učnih podjetij.

Na sejmu je sodelovala tudi naša šola, in sicer dijaki 3. c oddelka. Tam smo se predstavili z našim letošnjim učnim podjetjem Live Life, d. o. o., vse za sprostitev in zabavo.

Vse se je začelo v začetku tega šolskega leta, ko smo pri predmetu trženje iskali najboljšo idejo za letošnje učno podjetje. Za izbor najboljše ideje smo porabili kar precej časa. Odločili smo se za storitev, za organizacijo tematskih zabav in dogodkov. Zamislili smo si vključitev medgeneracijskega druženja, kar pomeni, da bi naše podjetje povezovalo mlajše in starejše generacije, to je bila torej tudi naša ciljna skupina.

Sestavili smo urnik, kaj naj bi počeli in izvajali ves teden. Vključili smo dejavnosti, kjer bi se lahko generacije najbolj povežale. Zaradi tega smo se odločili za družabne igre, delavnice, predavanja, izzive, ogleda filmov ipd. Dejavnosti smo različno razdelili po dnevih in vsak, ki bi se za naše dogodke zanimal, se lahko prijavi le na določen dogodek, morda na cel dan druženja, tisti, ki pa si želijo veliko zabave, se lahko prijavijo kar za cel teden.

Sčasoma smo našo idejo še dodelali in dodali PARTY BUS. Program le-tega bi izvajali vsak vikend. Potovali bi po Sloveniji, predvsem po Prekmurju, in si ogledovali različne znamenitosti, se zabavali, prav tako pa bi na vsak PARTY BUS povabili eno ali dve slavni osebi, s katerimi bi se lahko družili skozi celotno potovanje. Sproti smo se pripravljali za mednarodni sejem učnih podjetij.

Na dan sejma smo tja prispeli že zjutraj, kjer smo pripravili našo stojnico in ponovili, kaj vse bomo obiskovalcem povedali. Naša naloga je bila, da vsakega obiskovalca povabimo k naši stojnici in mu povemo čim več o našem podjetju in vzbudimo njihovo zanimanje za nas. Obiskovalcem smo predstavili tudi naše kataloge in letake, večini, ki se je za naše podjetje zanimala, pa smo podarili predstavitvene vizitke. Nekateri so se s fiktivnim denarjem tudi prijavili na naše dejavnosti, ker so se jim zdele zelo zanimive.

Med obiskovalci pa so bili tudi štirje člani komisije, katerim smo prav tako marali zelo dobro predstaviti naše podjetje. Ker so bili z našo predstavitvijo, z ureditvijo stojnice in samim pristopom zelo zadovoljni, so nam podelili zadostno število točk, da je naše učno podjetje Ekonomske šole Murska Sobota spet ostalo v vrhu. Prislužili smo si namreč 2. mesto na 13. mednarodnem sejmu učnih podjetij 2019.

Mateja Kurnjek, Samir Horvat, 3. c

PRVI V DRŽAVI V TEHNIKI PRODAJE

Tekmovanje je bilo 11. aprila 2019 na ekonomsko-trgovski šoli v Brežicah. Svoje znanje iz prvih dveh letnikov sem utrjeval z obiskom trgovine Merkur Murska Sobota. Tam sem na oddelku barve - laki pregledal izdelke na policah (njihov namen uporabe, postopek uporabe oz. nanašanja ...). Doma sem priprave nadaljeval s pregledom prospektov dobaviteljev, ki sem si jih vzel na prodajnem mestu prodajalne.

Prijava na tekmovanje, kot tudi samo tekmovanje, je bilo zame izziv. Doživetje in sodelovanje mi je bilo pomembnejše od pričakovanj, le-teh skoraj nisem imel. Tekmovalcev v skupini barve -- laki nas je bilo čez 10. Trije od teh so svoje šolsko praktično usposabljanje opravljali prav na tem omenjenem oddelku. So pa bili nekateri obrazi že kar znani s tekmovanja preteklih dveh let. Konkurenca se mi je sprva zdela močna, ampak rezultati so pokazali drugače.

Pred tričlansko komisijo treme nisem imel, saj sem vedel, da imam zagotovo dovolj znanja in volje, da izpolnim svojo nalogo. Prodajni

postopek pred komisijo je tako potekal v sproščenem vzdušju. Vprašanje, ki sem ga izžrebal, me je sprva šokiralo, ampak prodajni postopek sem izvedel po svojih najboljših močeh, strnil svoje znanje in ja, priznam bil sem pripravljen, da bom po razglasitvi rezultatov zagotovo med prvimi tremi.

Sklepna misel: Vsekakor mi ni žal, da sem se prijavil na tekmovanje in s tem dokazal, da se da z vztrajnostjo, voljo in znanjem prekosati še tako veliko konkurenco. Ponosen in vesel sem na svoj rezultat. Biti državni prvak drugič je lep občutek. Zame bo to ostal lep spomin na srednješolske dni, hkrati je tudi nepozabna življenjska preizkušnja.

Simon Smodiš, 3. e

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZNANJA POSLOVNE MATEMATIKE IN STATISTIKE TER DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ RAČUNOVODSTVA

Sva dijakinji 3 letnika, programa ekonomski tehnik. 5.4. 2019 sva se udeležili tekmovanja iz znanja poslovne matematike, ki je potekalo v Vipavi. 9.4.2019 pa tekmovanja iz znanja računovodstva, ki je potekalo v Postojni. Na državno tekmovanje sva se uvrstili, ker sva bili na šolskem najboljši oziroma sva dosegli največ točk med tekmovalci.

Najprej sva se intenzivno (vsak dan po dve uri) pripravljali za tekmovanje iz poslovne matematike, ko sva to odpisali, pa sva se začeli pripravljati za tekmovanje iz računovodstva. Na tekmovanju iz poslovne matematike sva dosegli odlične rezultate, saj sva obe prejele srebrno priznanje. Pri računovodstvu pa nama je zmanjkalo zelo malo do srebrnega priznanja, vendar pa sva postali obe bronasti.

Za te dosežke sva tudi zelo hvaležni profesoricama Svetec in Horvat, saj sta nama bili v veliko pomoč pri reševanju različno težkih nalog in seveda za tako veliko podporo.

Kaja Baša in Nuša Vogrinčič, 3. c

EKONOMIJADA 2019

V torek, 14. 5. 2019, smo se trije dijaki 2.c razreda Ekonomske šole Murska Sobota – Tina Maučec, Timotej Bogdan in Veronika Horvat ter spremljevalca ravnatelj Darko Petrijan in profesorica Darja Horvat, zjutraj odpravili v Celje, kjer je tisti dan potekala 6. Ekonomijada. Namen te je druženje in navezovanje novih stikov z drugimi dijaki ekonomskih šol.

Letošnja Ekonomijada je potekala v znamenju dvanajstih vrednot, ki so jih za vsak mesec letošnjega leta na Ekonomski šoli Celje izbrali ob 150. obletnici izobraževanja za potrebe trgovine na Celjskem; to so podjetnost, delo, večkulturnost, znanje, ljubezen, dobrotelost, družina, ponos, ambicioznost, prijateljstvo, poštenost in zdravje.

Ob prihodu nas je pričakala dobrodošlica in pogostitev, kmalu zatem pa smo se že razvrstili v skupine po prej omenjenih vrednotah. Vsaka skupina se je skupaj s svojo vodjo odpravila po mestu, kjer je bilo pripravljenih 12 točk, na katerih smo dobili nalogo in jo s skupnimi močmi tudi rešili. Na eni izmed »postaj« smo morali napisati haiku, na drugi rešiti križanko, na tretji odgovoriti na vprašanja o celjskih grofih, četrti zavezati pas na kimonu za judo... Celotno dogajanje je bilo zasnovano na spoznavanju Celja, njegovih podjetij ter kulturnih in turističnih znamenitosti. Ob vrnitvi v šolo nas je čakalo kosilo in slastne palačinke. Sledila je še proslava, ki je bila čudovita.

Dan je minil hitro. Bilo je poučno in hkrati zabavno. Verjamem, da se je vsak izmed nas imel lepo in navezal kak nov stik.

Naslednje leto je gostiteljica 7. Ekonomijade prav naša šola, ki praznuje 80 let obstoja.

Dijaki se že veselimo organiziranja in priprav, prav tako pa tudi srečanja z našimi »ekonomskimi« prijatelji.

Tina, Timotej in Veronika, 2.c

DOMOVINA SEGA DO NEBA

Pred časom sem zapisala: »Domovina seže do neba, do najmanjšega kotička srca in do vseh meja.« Do neba in še dlje se vidi, če pogledam z desnega brega Mure. Vidi se daleč do Pohorja, Donačke, Boča, vse do naših južnih in severnih sosedov. Vidi se tudi čez reko Muro - na levi breg. Vse to je tako daleč, a hkrati tako blizu. Vse sega v neskončnost in nima konca.

Domovina seže do neba, a menim, da sega tudi do vseh meja. Ob koncu 1. svetovne vojne se je za pridobitev ozemlja na levem bregu Mure ali Prekmurja bilo potrebno potruditi. Prekmurje je bilo pod istim nebom, a ne v okviru iste meje. To je bilo pred stotimi leti. Daleč nazaj se je podpisala Trianonska pogodba, a morda komu še danes to sega do srca.

To, da domovina sega do srca, po mojem mnenju velja za čisto vsakega, pa naj bo ta na levem ali na desnem bregu Mure. Dandanes sem ponosna, da sem mlada Prlekinja. Pokrajina z vsemi gozdovi ter vinogradi me očara vsako jutro. Glede jezika spoštujem slovenščino z vsemi njenimi narečnimi značilnostmi. Naš naglas je tisto, česar se ne sramujem, pa čeprav se mi zdi, da vseh naših narečnih besed sploh ne poznam in jih morda vseh sploh ne bom spoznala. Všeč mi je, da ljudje ohranjajo jezik in »gučijo« po domače.

Desni in levi breg Mure se po mojem mnenju razlikujeta v narečju in po nadmorski višini, težko pa bi ocenila, kdo je bolj radodaren, gostoljuben ali katera gospodinja speče boljše gibanico. Prekmurska ali prleška? No, to vprašanje naj ostane odprto.

Pred stotimi leti je bilo vprašanje, ali bo Prekmurje pripadalo Madžarski ali Sloveniji. 4. julija 1920 je odgovor bil jasen. Sedaj Mura teče mirno in enakomerno in tako tudi jaz sprejemam levi breg Mure kot naš - slovenski del. Ne predstavljam si, kako bi bilo, če bi prek Mure bilo že tuje ozemlje. Ozemlje bi bilo pod istim nebom, a ne bi se tako močno dotikalo našega srca.

Ko želim omeniti znane osebnosti, malo obsedim in pomislim. Naenkrat pridejo v moje misli osebnosti, ki so vsekakor znane še danes, to so tiste, po katerih slovijo določene stvari. Danes je to dr. Franc Miklošič, po katerem se imenuje tudi gimnazija. Ali pa je to npr. Ante Trstenjak, tisti umetnik, ki okolice ni samo opazoval, ampak je o njej in ljudeh tudi veliko napisal. Karol Grossmann pa je bil prvi ljubiteljski snemalec, ki je posnel prvi zapis v Ljutomeru. Sem bi pripisala še glasbenike, ki pojejo po prleško ali o Prlekiji. Slišala sem tudi za etnološko društvo Künštini Prleki. Izbrala sem jih, ker kunšten pomeni bister in to mi Prleki zagotovo smo. Še veliko oseb bi se dalo najti in jih pripisati k omenjenim.

Javnim osebam, ki danes sooblikujejo podobo Prlekije, sporočam, da naj ohranijo tradicijo, kulturo in kulinariko. Menim, da to lahko naredi prav vsak od nas. Košček mozaika Prlekije je prav vsak Prlek oziroma vsaka Prlekinja. S tem ko mladi prevzemajo kulturo naših dedkov in babic, bo v Prlekiji in na Prekmurju ostalo tako, kot je, ali še boljše.

Obiskovala sem Osnovno šolo Kapela in naslov knjige, ki jo je zapisala mag. Bernarda Roudi, naša učiteljica zgodovine, se glasi: »Spomini ne zbledijo«. Želim si, da spomin na znane oseb ne zbledi, ampak ostane.

Spomini ne zbledijo, tako kot tudi mehurčki v Radencih ne izginejo. Naj bo tudi Slovenija s Prlekijo in Prekmurjem združena v en mehurček, ki nikoli ne izgine. Tone Pavček je zapisal: »Celo večnost hodiš po pokrajini otroštva, med pričakovanji in med spomini. In čakaš poldne: nek visoki znak na čistem nebu, kakor zrelost težak. Tako gremo v smeri, kamor nas nese čas.« Sledimo stopinjam Prekmurja in Prlekije!

Kaja Baum, 1. c

JAZ MLADA PREKMURKA – DANES IN TUKAJ

Dandanes se mladi Prekmurci in Prleki ne zavedamo, kaj se je dogajalo pred sto leti in kako so naši predniki takrat živeli. V teh letih nam je samoumevno, da govorimo slovenski jezik ter to, da smo slovenski državljani. A če pomislim na dogodke izpred sto let, ko so se naši predniki borili, da bi bilo Prekmurje priključeno k ostalemu delu Slovenije, se zamislim, da tudi meni ne bi bilo všeč, če bi bilo danes Prekmurje priključeno k Madžarski, kot je bilo takrat. Tudi sama bi si želela biti del svoje domovine Slovenije, kot so si to pred sto leti želeli naši predniki. Imeli smo kar nekaj pogumnih borcev in vojakov, ki so se borili za priključitev Prekmurja k matični domovini.

Eden glavnih borcev za priključitev Prekmurja je bil duhovnik Jožef Godina, ki je lahko nam mladim zgled, kako se je za svojo domovino potrebno boriti in jo ščititi. Hkrati ob borbah pa se je srečno končalo takrat, ko so v dvorcu Trianon mejo začrtali ravno na tem območju - začrtali so mejo med Državo SHS in Madžarsko. Podpis te pogodbe je bil eden ključnih dogodkov, da je Prekmurje sedaj priključeno k Sloveniji. To je zelo vplivalo na takratno življenje ljudi. Tudi mi se včasih spopadamo z podcenjevanjem Prekmurja, zato je prav, da se znamo postaviti zase in da smo ponosni na svoje korenine.

Mihaela Černi, 2. d

LUČ

Padam.
Padam v globino, ki je temna.
Ni luči, ni zvoka, le misel me žene naprej.
Kaj bi bilo, če bi posijala luč?

Bi videla barve in jasne oblike,
čutila toploto, ki nikoli ne mine?
Zahtevam preveč, ker hočem se najti?
Najti ljubezen in navzven posijati.

Pomagaj mi - ponoči,
ko je najbolj hudo,
ko tema objame moje telo.
Podnevi me pusti, ker vidim jo
in s hitrimi koraki hitim za njo.

Poglej me!
Pred tabo stojim in drugam ne hitim.
Ne glej le obraza, poglej me v srce,
kjer našel boš luč, ki sveti za te.

Teja

HVALNICA

Končno napočil je ta dan
prišli smo vsi skupaj
kar nas prekmurskih je Slovencev,
vsi skupaj v eni domovini za vekomaj.

Hodimo po snegu in dežju
zebe nas v roke in noge,
veselimo se Rudolfa Maistra
ker nas osvobodil je.

Radgona vsa slavnostna
vsa postala je slovenska,
slavje na vrhuncu,
množica ljudi na shodu.

General Rudolf Maister do nas je stopil,
prijazno nas je pozdravil,
klobuki so v zrak poleteli,
robci so se v rokah zavihteli,
pozdravimo slavljenca,
pozdravimo množico.

Ta dogodek smo si zapomnili vsi,
saj nam je življenje v domovini omogočil,
domovini prekrasni - naši,
ta dogodek zabeležen je bil,
vseповsod v novinah vseh.

Amalthea

PREKMURJE IN TI

Rodna moja vas domača,
Slišim šumenje voda.
Občutim dih vetra na mojem obrazu,
Petje ptičev v mojem ušesu.

Odhajam v tujino na delo,
Težko mi je pri srcu,
Boli me duša in telo,
Tebe majhno puščam samo.

Dnevi v tujini minevajo
Vsak dan mislim nate,
Vem da si doma,
doma v dobrih rokah moje ljube matere.

Komaj čakam dan odhoda,
Prekmurje moje prihajam.
Moja draga hčerka prihajam,
moja rodna vas prihajam.

Najin objem je zlat,
Moja mala hčerka,
Nočem te izpustiti iz objema,
Objemi me močno.

Najni dnevi so sladki.
Polni smeha in veselja,
uživam v tvoji družbi.
Pogrešala sem te,
pogrešala san moje Prekmurje.

Pride dan slovesa
Prekmurje moje zapuščam te spet,
Toda verjemi pridem nazaj,
Tü san se rodila,tü san bila,
Se se vračan tü mo mrla.

Amalthea Celec

PREKMURJE

Veš, kakšne so v jutru meglice?
In srne, ki pozdravijo te v dan?
Štorklje, ki kukajo iz gnezda,
ko hodiš po poti v ravan?

Ti pa doma si iz mesta
in v jutra budi te le hrup,
gruče ljudi in prometa,
hitečih vsak v svoj obup.

Govorila sem z žarom v očeh
ti zgodbe o svojem Prekmurju,
o naših prostranih poteh,
o poljih in mlinu na Muri.

Ti pa me nisi razumel
in si se nemo smehljaj.
A jaz še vedno sanjam,
da z mano šel boš domov.

Zoja

Sonce že žari

Sonce že žari,
meni pa se srce topi.
Misel vodi me neznano kam,
jaz pa hočem daleč vstran.
Pot me bo v svet vodila,
sreča se v mene bo ulila.
Srečala bom metode,
ki bodo me pripeljale do usode.
Usoda bo me popeljala,
svet bo mi pokazala.
Spoznala sem, kdo sem v
resnici,
živela bom kot v pravljici.
Čudež vodil me bo na plan,
v mojem srcu zmeraj posijan.
Ko bo noč vstala,
luna mi bo pot kazala.
Na koncu se bom pa vrnila,
v boljšo osebo se spremenila.

Minea

HER LOVE

On my bad days
She stays
On my good days
She smiles

She loves me
With all my imperfections
She cares for me
With all her heart

Sometimes i ask myself
Am i dreaming?
To have such an amazing woman
Love me?
When she could love anyone else?

But then i remember
She loves ME
And the questions are unnecessary
Because her love being made for
me
Is all that matters to me

Medeja

KRASNI NEBOLEČI SVET

Ko sem izvedela, da so znanstveniki ustvarili prav poseben teleport, dostopen nam vsem, sem začela skakati od veselja. Dobila sem občutek, ki ga ne znam opisati. Pri srcu mi je postalo toplo in začutila sem pozitivne vibracije po celem telesu. Že od malega sem si želela teleporta, vendar ne takega, da bi vstopila v drugo dimenzijo, ampak takega, da bi se lahko teleportirala kamorkoli bi hotela. Vseeno sem bila presrečna že zato, ker so trdili, da ima ta druga dimenzija prav posebno moč. V njej ni nobene bolečine, možgani ljudi ignorirajo vse dražljaje, ki bi v človeku sicer vzbudili občutke bolečine in trpljenja. Pred zdravjem škodljivimi vplivi pa opozarja le računalnik, ki pa bi naj bil popolnoma ločen od čutov in čustev prebivalcev druge dimenzije.

Ker sem bila tako navdušena nad teleportom, sem se takoj poslovila od mame in mlajše sestrice, ki pa sta mi takoj odvrnili, da bosta ostali tu in da ne bosta odšli nikamor. Prešinil me je občutek, da mogoče ne bo vse popolno v drugi dimenziji, vendar sem vseeno vstopila skozi teleport. Takoj ko sem se teleportirala v drugo dimenzijo, so se vsi problemi in trpljenja, ki sem jih kdaj doživela v mojem dosedaj še kratkem življenju, kar razblinili. Počutila sem se kot prerajeno. Opazila sem, da se dimenzija hitro polni. Ljudje so se teleportirali na vsako minuto. Pomislila sem prav tako na to, da se bosta mama in sestrice tudi teleportirali v kar kratkem času. Na žalost se to še ni zgodilo. Sprva sem mislila, da mi bo ta druga dimenzija polepšala moje življenje, vendar temu ni bilo tako.

Minili so dnevi, tedni, meseci in začela sem zelo pogrešati mojo družino. Bilo je edino čustvo, ki sem ga nasploh čutila v tej dimenziji. Odločila sem se, da odidem na pustolovščino in da sama odkrijem, katera dimenzija mi bolj ustreza. Tako se je šele vse začelo. Najprej sem se sama primerno oblekla, vzela sem si oblačila, hrano, pijačo in vse natrpala v nahrbtnik, ki sem ga našla v sosednjem stanovanju, ki je bilo še vedno prazno. Hodila sem tako dolgo, dokler nisem zagledala starega gospoda, ki je bil zelo podoben Dedku Mrazu. Odšla sem do njega in se začela pogovarjati. Izvedela sem, da je imel v stari dimenziji težave s hrbtenico in da je zaradi tega moral biti na vozičku. V tej dimenziji pa je bolečina izginila, zato lahko hodi normalno in počne stvari, katere je lahko počel v mladosti. Na moj cilj, da odkrijem, katera dimenzija je za mene boljše, mi je zaželel vso srečo.

Nadaljevala sem svojo pot. Počasi mi je začelo zmanjkovati hrane in pijače, zato sem se ustavila v restavraciji in si kar sama skuhala večerjo, saj je bila kot veliko drugih tudi ta prazna. Po lepo prespani noči sem se zgodaj zjutraj odpravila na pot. Vzela sem kolo, ki je bilo parkirano pred restavracijo, saj se avta še nisem naučila voziti. S kolesom sem se vozila zelo dolgo. V tej dimenziji se na čas res ni bilo treba ozirati.

Ustavila sem se pri stari šoli za karate. Vstopila sem noter in zagledala polno dvorano. Ni mi bilo jasno, zakaj je toliko ljudi tukaj, na ulici pa jih ni videti. Nato so me lepo sprejeli in mi razložili, da se lažje naučijo vse, ker ne čutijo nikakršnih bolečin. Ne rabijo veliko časa, da izpilijo vso znanje in to ne le za karate, ampak tudi za meditacijo in vse druge borilne veščine. Tudi v fitnes jim ni treba, ker imajo v dvorani posebno učilnico za to. Hrano pa si kuhajo sami po svojem okusu. Ko sem se najedla, sem odšla na ulico in nisem verjela svojim očem. Ljudje so kar padali kakor zvezde z neba.

Nato sem spet pomislila na mamo in sestrico, katerih že dolgo časa nisem videla. Pozabila sem na občutek topline in ljubezni družine, kar sem neznansko pogrešala. Hotela sem izvedeti, zakaj se toliko ljudi teleportira v tole dimenzijo. Zagledala sem prijateljico iz otroštva in sem takoj odvihrala k njej. Bila je srečna, da sem jo našla. Dejala je, da bi v tem trenutku morala jokati, pa ne more, ker bolečine in trpljenja v tej dimenziji ni. Razložila mi je celo situacijo v prvi dimenziji. V njej vladajo vojna, kaos in prepiri. Ljudi prisiljujejo, da se teleportirajo in vstopijo v drugo dimenzijo. Nato sem jo vprašala, kaj se zgodi s tistimi, ki nočejo vstopiti v portal. Odvrnila mi je, da jih pobijajo kot za šalo, vendar jih večina zato ne izve. V svojih mislih sem bila jezna na sebe, ker nisem imela občutka bolečine in skrbi, kaj vse bi se lahko zgodilo z mojo družino. Poslovala sem se od prijateljice in se s kolesom odpeljala proti svojemu domu. Nisem gledala nazaj, hotela sem le čim hitreje priti in videti, če sta se moja sestrica in mama teleportirali domov.

Čas je šel nenormalno počasi, kot da bi trajalo celo večnost, da pridem do svojega stanovanja. Ko sem končno prišla, sem odvrгла kolo in odvihrala do vrat. Ko sem odprla vrata, sem zagledala svojo družino in v trenutku sem postala srečna kot še nikoli prej v svojem življenju. Stekla sem k sestrici in mami ter ju obe objela. Obe sta mi rekli, da sta me neznansko pogrešali in sta se jokali za mano, ker nista vedeli, če je z menoj vse v redu. Nikoli v življenju ju nisem hotela izgubiti. Niti predstavljati si nisem hotela, kaj bi se zgodilo, če bi bilo stanovanje prazno. Bolečine in trpljenja ne bilo možno občutiti.

Obstajajo situacije, v katerih bi bilo boljše zaživeti brez bolečin, ker je to zelo verjetno edina rešitev pred trpljenjem. Po drugi strani pa si ne morem predstavljati življenja brez bolečine, saj po mojem mnenju rabimo jok, bolečino in trpljenje. Na primer, ko ti ljubljena oseba umre in ne bi mogel žalovati za njo. Moj cilj je bil odkriti, katera dimenzija mi bolj ustreza. Naučila sem se, da v življenju rabimo ne le srečo in veselje, ampak tudi bolečino in trpljenje.

Chanel Majhenič, 1. d

DIMENZIJA 1.1

Leta 2156 so znanstveniki ustvarili poseben teleport, dostopen vsem Zemljanom. Če si stopil skozenj, si vstopil v dimenzijo 1.1, katere posebnost je bila, da tam ni bilo nobene bolečine. V tej dimenziji so možgani prebivalcev ignorirali vse dražljaje, ki bi človeku povzročili bolečino in trpljenje. Nekateri posamezniki in tudi družine pa so se vseeno odločili, da ostanejo na stari verziji Zemlje 1.0, kjer so se še vedno soočali s trpljenjem v takšni in drugačni obliki.

Nekega dne sem se tudi sama odločila, da bi se preselila v dimenzijo 1.1. Odločitev sem sprejela zaradi zanimanja, kako je mogoče, da človek živi brez bolečin in kakšen je ta občutek. In sem šla. Polna pričakovanj!

Takoj po pristanku sem šla v svoje stanovanje in se odločila, da si pripravim kosilo. Ravno takrat sem se uredila z nožem. Tekla je kri, vendar bolečine ni bilo. Zdelo se mi je zelo dobro, saj me tako nikoli več nič ne bi bolelo. Z veseljem sem živela naprej v tej dimenziji. In tako so minevali dnevi, meseci popolnoma brez bolečin. Postajalo mi je čudno, kot da bi začela pogrešati občasno bolečino in to, da si lahko potem boljši, saj se iz napak učimo. Na tej dimenziji vidiš veliko meni čudnih stvari. Ljudje so zavrtnjeni in se jih sploh ne dotakne, deležni so nepravilnosti in krivic, izgledajo pa še srečnejši kot prej. Pri nas je ravno obratno; po zavrnitvi si razočaran, ob krivici in nepravilnosti pa razburjen, šokiran in užaljen. Zavrnitvi in krivičnosti na dimenziji 1.1 sem bila deležna tudi sama in se me sploh nista dotaknili.

Sredi poletja, na najbolj vroč poletni dan zaslišim močno prepiranje. Prihajalo je naravnost izpod mojega okna, torej pred mojim blokom. Skregala sta se dva Zemljana. Eden je bil iz dimenzije 1.1, drugi pa iz dimenzije 1.0. Prepirala sta se zelo dolga. Drug drugemu sta očitala stvari. Zemljan dimenzije 1.0 je seveda Zemljanu dimenzije 1.1 očital, da tukaj vse poteka brez bolečin, pri njih pa trpijo za posledicami vojne. Ta beseda se me je zelo dotaknila. Padla je odločitev, vračam se domov. Po dobrem letu se vračam. Vsa nestrpna potujem skozi teleport.

Ob pogledu na domovino me je kar spreletelo, kako, zakaj. Odpravila sem se k prvemu, ki sem ga opazila. Vprašala sem ga, zakaj se je to zgodilo. Odgovor je bil kratek in jednat: » Zaradi dimenzij.« Dimenzije so krive za vojno in razdejanje na dimenziji 1.0.

Tudi Zemljani iz dimenzije 1.1 so sedaj občutili bolečine in sami pravijo, da je res niso bili vajeni in da boli dvakrat bolj. Na dimenziji 1.1 še bolečine po razhodu s fantom ali dekletom niso čutili. Zato je za njih bilo to zelo boleče.

S časoma se je to uredilo in vse je bilo po starem, dve dimenziji, razdvojeno prebivalstvo. Sama sem se še vedno spraševala, zakaj je to sploh nastalo, ampak odgovora nisem dobila. Ker se v dimenziji 1.1 nisem ravno dobro počutila, čeprav je bilo lepo, ker te ni bolelo in prizadelo nič, nikoli nisi trpel, sem pogrešala prejšnje življenje, ko živiš in te občasno kaj prizadene. Jaz temu pravim, da si greš samo po vzlet, da potem lahko spet letiš. Preselila sem se nazaj, za stalno. To sem govorila mnogim ljudem in oni naprej drugim in tako se je zelo dosti ljudi preselilo nazaj v dimenzijo 1.0 in bila sem zelo srečna, da je tako. Na tej dimenziji je življenje srečnejše in se boljše počutimo. Brez tega bi bilo življenje monotono.

Tako se je življenje uredilo nazaj, vse je bilo, kot mora, na svojem mestu, ljudje so živeli naprej z občasno bolečino in trpljenjem, vendar so bili srečni, ker so se imeli radi.

Maja Dovidija, 1. c

Risba: Iris Rehar

Zvezda je rojena (A Star Is Born – 2018)

Zvezda je rojena je ameriška glasbena romantična drama. Leta 2018 je izšla četrta priredba filma, kjer kot glavna igralka nastopata Jackson "Jack" Maine (Bradley Cooper) in Ally Campana (Lady Gaga).

Ally je mlada glasbenica, ki sanja o pevski karieri, a zaradi producentov, ki jim ni všeč njena zunanost, nad njo skoraj obupa. Ponoči poje v klubu, kjer je s pesmijo navdušila Jacksona, kateri ima uspešno kariero, ampak se bori z odvisnostjo od alkohola in drog. Njegova glavna podpora je Bobby, njegov manager in starejši polbrat. Jack uspe prepričati Ally v nasprotno, ko jo povabi, da bi z njim zapela na velikem odru.

Med Jackom in Ally se splete ljubezen. V Arizoni Jack in Ally obiščeta ranč, kjer je Jack odraščal in kjer je pokopan njegov oče. Jack odkrije, da je Bobby prodal zemljo. Ves razjarjen udari Bobbyja, ki mu pove, da mu je povedal, vendar je ta bil preveč pijan, da bi ga razumel. Bobby se nato umakne in Jack ostane brez managerja.

Med potovanjem Ally sreča Reza, producenta, ki ji ponudi pogodbo. Čeprav Jacku to ni všeč, jo podpre. Rez spremeni Allyjino zvrst glasbe in tudi njen videz. Jack zgreši enega od Allyjinih nastopov, ko je pijan obležal. Opomore si v domu svojega najboljšega prijatelja Georgea 'Noodlesa', kasneje se pa z Ally pobotata. Tam Jack z improviziranim prstanom, narejenim iz kitarske strune, zaprosi Ally in se poročita še isti dan.

Med Allyjinim nastopom se Bobby in Jack pobotata. Kasneje se Jack in Ally spreta zaradi njene nove podobe in glasbe, ki je nominirana za tri nagrade Grammy. Na podelitvi Grammy Jack pijan nastopa v poklon Royu Orbisonu, Ally pa prejme nagrado za najboljšega novega umetnika. Ko gre Ally na oder in prevzame nagrado, se ji Jack pijan pridruži na odru, kjer se tudi onesvesti. Allyjin oče in Ally mu pomagata, da se strezni. Po tem se Jack pridruži rehabilitaciji. Tam si po dve mesecih opomore in svojemu svetovalcu razkrije, da je pri trinajstih letih poskusil storiti samomor in da ima bolezen, ki napreduje.

Jack se opraviči Ally za svoje vedenje in se vrne nazaj domov. Ally želi, da Jack nastopi z njo na evropskem delu turneje, čemur pa nasprotuje Rez. Zaradi tega je Ally odpovedala turnejo in se posvetila Jacku. Rez se sooči z Jackom in mu pove, da je zaradi njega Ally odpovedala turnejo. Tisti večer se Ally zlaže Jacku, da je njena založba odpovedala turnejo. Jack ji obljubi, da bo zvečer prišel na njen koncert, toda se po pogovoru obesi v garaži. Po njegovi smrti Ally postane nespametna. Obišče jo Bobby, ki ji pojasnjuje, da je Jackova smrt Jackova lastna krivda in ne njena.

Ally vzame pesem, ki jo je napisal Jack, vendar je nikoli ni izvedel in jo zapoje na nastopu, kjer se predstavi kot Ally Maine.

Nagrade:Oskar: najboljša izvirna filmska skladba (Shallow).

Nominacije za oskarja (7): najboljši film, igralka v glavni vlogi (Lady Gaga), igralec v glavni vlogi (Bradley Cooper), igralec v stranski vlogi (Sam Elliott), prirejen scenarij, fotografija in mešanje zvoka

Maja Dovidija in Lea Marinič, 1. c

PINK**Ime:** PINK / ALECIA BETH MOORE**Starost:**rojena 8. 9. 1979, DOYLESTOWN, PENSILVANIJA**Glasbena zvrst:** POP - ROCK**Nekaj naslovov pesmi:** JUST GIVE ME A REASON, TRY, WHAT ABOUT US, SO WHAT, JUST LIKE A PILL, RAISE YOUR GLASS, PLEASE DON'T LEAVE ME, TRUE LOVE

Pink je ameriška pop-rock pevka. Njeno pravo ime je Alecia Beth Moore. Rodila se je 8. septembra, leta 1979. Rojena je v Doylestownu v Pensilvaniji. Skupaj z Careyem Hartom ima sedem letno hčer Willow ter dve leti starega sina Jamesona.

Posnela je štiri albume. To so: Can't Take Me Home (leta 2000), M!ssundaztood (leta 2001), Try This (leta 2003), I'm Not Dead (leta 2006), Funhouse (leto 2008), The Thrut About Love (leta 2012). Leta 2013 je postala Billboardova ženska za leto 2013.

24. julija bo nastopila na Dunaju, dva dni pozneje 26. julija pa v Münchnu.

Mihaela Černi, 2. d

Risba: Iris Rehar

PLAVANJE, MOJ HOBI

Sem Jan, obiskujem 1. letnik ekonomske gimnazije in treniram plavanje pri Plavalnem klubu Zdravilišče Radenci. V klub sem se včlanil pred 5 leti. Na začetku sem bil v Šoli plavanja, tako kot vsak začetnik. Tu smo se naučili plavati različne plavalne stile: prsno, hrbtno, kravl in delfin. Med vsemi stili mi še danes najbolj ustrežata kravl in prsno, ki sta tudi moji tekmovalni disciplini.

Naslednje leto smo skoraj vsi plavalni začetniki pričeli plavati tudi tekmovalno. Pričeli smo hoditi na plavalne turnirje po Sloveniji in tujini. Na tekmovanja nas vozijo starši, prav tako tudi na plavalne priprave. Tekmovalna ekipa trenutno šteje okrog 15 članov, od tega smo trije stari 15 let in več, vsi ostali pa so še osnovnošolci. Treniramo od 3- do 5-krat tedensko po 2,5 uri. Na enem treningu preplavamo približno 4 km, na plavalnih pripravah pa skoraj 10 km na dan.

Meni osebno niso tako zelo pomembne uvrstitve na tekmovanjih, ampak druženje z ostalimi tekmovalci. Postali smo prava »mala« družina. Skupaj že 3 leta hodimo na plavalne priprave v Ravne na Koroškem in Rijeko na Hrvaškem. V tem času smo se dobro spoznali in stkali prijateljske vezi.

Večina plavalcev preneha hoditi na treninge in tekmovanja, ko pričnejo obiskovati srednjo šolo. Za naslednje leto se nas kar nekaj še odloča ali bomo prenehali tekmovali in se posvetili šoli ali pa bomo še eno leto obiskovali treninge in tekmovanja.

Jan Horvat, 1.a

NŠ MURA

Nogometna šola Mura (NŠ Mura) je nogometni klub iz Murske Sobotice

Zgodovina kluba

Nogometna zgodovina kluba sega v leto 1924, potem je klub dvakrat propadel in se nato leta 1988 stabiliziral. NŠ Mura je nastala leta 2012, po propadu nekdanje Mure 05.

Klub je začel tekmovanja v MNZ Murska Sobota, nato pa nadaljeval v tretji ligi - vzhod. NŠ Mura je v sezoni 2017/18 v 2. SNL končala na 1. mestu in se tako uvrstila v 1. SNL, kjer je v polfinalu proti ekipi NK Maribora izgubila (1:2) in tako tekmovanje zaključila v četrtfinalu.

Stadion

Mura igra tekme na stadionu Fazanerija. Danes je stadion specifičen tudi po tem, da na njem deluje gostilna, iz katere je mogoče spremljati treninge in tekme tik ob " avt črti". Stadion sprejme uradno le 5000 gledalcev. Rekord stadiona je 7000 gledalcev iz leta 2011 proti rivalom iz Lendave.

Simboli kluba

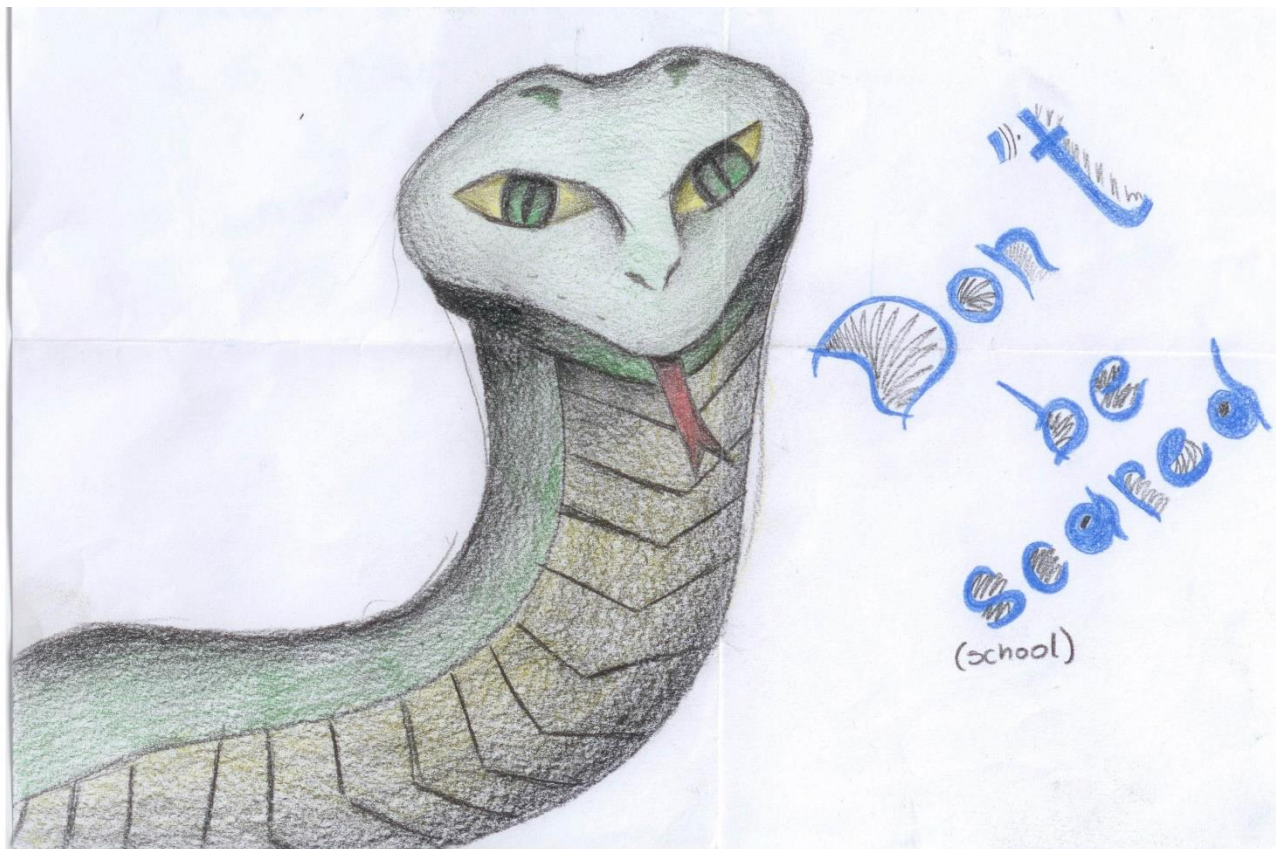
Grb kluba je v obliki ščita s prepoznavnimi črno-belimi črtami ter žogo. Barve kluba zaščitna barva kluba je črno-bela. Osnovni dres je črno-bel, hlače so črne. Rezervni dres sestavljata beli dres in bele hlače.

Himno kluba je izvedla skupina Kriket Bot, naslov pa je Murina himna. Besedilo himne je v slovenskem jeziku. Leta 2005 je skupina D'Kwaschen Retasy napisala prekmursko različico himne.

Navijaška skupina

Navijaška skupina **Black Gringos** je nastala leta 1991. leta 1992 so dobili nagrado za najboljšo navijaško skupino v Sloveniji.

D.L.

Risba: Iris Rehar

----- š a l e -----

Učiteljica vpraša svoje učence, kaj je "tisto, najbolj pomembno v življenju".

Peter: "Mercedes od mojega očija!"

Zorica: "Diamant na maminem prstanu!"

Janezek: "Menstruacija!"

Učiteljica: "Oplaaa! Ej Janezek, pa ti sploh veš, kaj to pomeni?"

Janezek: "Res ne vem. Ampak mora biti nekaj res važnega. Ker, ko je moja starejša sestra včeraj rekla, da je izgubila menstruacijo, je mama padla v nezavest, očija je zgrabil infarkt, sosed se je pa obesil!"

Kliče nekdo na center za pomoč uporabnikom: »V Wordu sem pisal besedilo, ko je kar naenkrat zaslon postal črn.«

Operater: »Ja, pa gori kakšna lučka na zaslonu?«

Kličoči: »A? Kakšna lučka?«

Operater: »Pozabite. Poglejte rajši za zaslon.«

Kličoči: »Ja, dva kabla vidim.«

Operater: »Preverite če sta v redu vklopljena.«

Kličoči: »Ne morem ...«

Operater: »Zakaj ne?«

Kličoči: »Ker je temno in se bojim da bi padel čez vse te kable.«

Operater: »Ja, pa prižgite luč.«

Kličoči: »Ne morem.«

Operater: »Zakaj ne?!?«

Kličoči: »Ja veste, saj bi, samo je ravno zmanjkalo elektrike.«

Haso je imel prometno nesrečo, v kateri je bil hudo poškodovan. Tako ga obišče Mujo v bolnici, kjer najde najboljšega prijatelja privezanega na posteljo, od katere visijo razne cevčice.

Mujo: "Ajde Haso bolan! Kaži mi kako si?"

Haso: "Mmmmmmm..."

Mujo: "Ma ajde bolan – kaži nešto!"

Haso: "Mmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmm...!!"

Mujo: "U redu čovječe. Ako ne želiš, da pričaš – evo ti papir i olovka pa mi napiši, što želiš, da mi kažeš."

Haso začne pisati in v tem trenutku pride v sobo medicinska setra in nažene Mujota, ker vzemirja bolnike. Tako Mujo hitro vzame listek, ki mu ga je napisal Haso in ga porine v žep.

Naslednje jutro dobi Mujo obvestilo iz bolnice, da je umrl Haso...

Na pogrebu se začne Mujo jokati, saj se spomni, kaj vse sta doživela s Hasotom in seže v žep po robec...

Tako najde v žepu tisti listek, ki mu ga je napisal Haso in prične brati: "Mujo – budalo! Stojiš mi na cevi od kisika!!"

Oče in mati sta pripeljala šestletnega sina k zdravniku. Malce v zadregi sta razložila, da je sicer njun mali angel prav dobrega zdravja, zaskrbljena sta pa zaradi tega, ker ima tako mali penis.

Po pregledu je zdravnik razložil staršema: "Hranita ga s palačinkami. To bo hitro pomagalo."

Naslednje jutro, ko je fant prišel k zajtrku, je zagledal na mizi ogromen kup svežih, še kadečih se palačink.

"O, mamica," je vzkliknil veselo, "to je zame?"

"Vzemi samo dve," je rekla mama "ostale so za atija!"

Sodnik vpraša obtoženko:

"Torej ne zanikate, da ste med prenosom nogometne tekme ustrelili svojega moža?"

"Ne, priznam, da sem to storila."

"In katere so bile moževe zadnje besede?"

"Streljaj! Streljaj!"

Mladenič navdušeno pove mami, da se bo kmalu poročil.

"Za hec bom domov pripeljal tri dekleta, ti pa poskusi uganiti, katere je moja izbranka!"

Mama se strinja s predlogom in naslednji dan sin pripelje domov tri lepotice ter jih posadi na kavč. Nekaj časa sproščeno kramljajo. Nato se sin obrne k mami in jo vpraša: "No, mami, s katero se bom poročil?"

Ona izstrelji: "Rdečelaska na sredini."

Osupel, sin vpraša: "To je neverjetno, kako si vedela??"

"Na živce mi gre kot hudič," odgovori mama.

Mujo in Haso sta šla na nogometno tekmo in s sabo vzela nekaj litrov domačega šnopsa.

Dogovorila sta se, da vedno, ko pade zadetek, malo cukneta.

Tekma se je končala 0:0.

Mujo: "jebeš ti to, ajmo mi na košarku!"

Oče štoklja in sin štoklja sedita v gnezdu. Sinko joče in oče ga skuša pomiriti. "Ne skrbi sine, mamica bo kmalu nazaj. Ljudem nosi otroke in jih dela srečne." Naslednji dan sta v gnezdu mama štoklja in sin štoklja in mama tolaži sina. "Ne skrbi, očka bo kmalu nazaj, zdaj prinaša veselje novim mamam in očetom." Tretji dan sta v gnezdu sama mama in oče štoklja. Zaskrbljena, ker sina ni nikjer. Ko se sin končno vrne, ga vprašata, kje je bil tako dolgo. "V študentskih domovih, na smrt sem jih prestrašil."

Na radio Murski val med oddajo "v živo" nekdo pokliče: Poslušalec: "Dobar dan, tukaj Safet iz Murske Sobotne." Voditelj: "Pozdravljeni, Safet, kaj bo dobrega?" Poslušalec: "Danas zjutra sam u parku našu denarnico z dost denara i dokumenti." Voditelj: "Koliko pa je denarja?" Poslušalec: "Malo više čez tri tisuč evrov, i kartice." Voditelj: "A se da iz dokumentov razbrati, kdo je lastnik?" Poslušalec: " Da, to je neki Tonček Gider, iz Murske Sobotne." Voditelj: "In kako lahko gospod pride do vas?" Poslušalec: " Jok, ne zovem radi toga. Zavrtite čoveku jedan dobar komad!"

Izbral: Tadej Horvat, 3.c

Risba: Minea Gumilar